

[Socialministeren]

søge bistand hos sin aktuelle opholdskommune, og at den kommune, der træffer beslutning om bistand, afholder den kommunale andel af udgifterne hertil. Herved sikres i almindelighed den bedst mulige bistand og ressourceudnyttelse.

I visse situationer, hvor en borger får ophold i en anden kommune, er det dog nødvendigt at adskille beslutningskompetence og betalingsforpligtelse, således at betalingsforpligtelsen forbliver hos den tidligere opholdskommune. Dette sker dels for at modvirke kommuners eksport af økonomiske forpligtelser, dels for at beskytte institutionskommuner mod for store økonomiske forpligtelser, men også for at gøre det muligt for borgere med særlige sociale behov at kunne flytte fra én kommune til en anden.

Ændringer i praksis, udvikling af nye boformer, pleje i eget hjem og hensyn til kommunal administrativ praksis har efterhånden skabt behov for modernisering og præcisering af opholdskommunereglerne i bistanndsloven.

På pensionsområdet har reglerne om kommunal medfinansiering af de sociale pensioner ligeledes skabt behov for revision af reglerne om, hvilken kommune der skal administrere og afholde den kommunale andel af udgiften til pension.

I lov om social bistand er de enkelte elementer i forslaget følgende:

- Ændring af reglen om refusion fra en tidligere opholdskommune, når en anden kommune eller offentlig myndighed har medvirket til, at en person optages i institution eller pleje i kommunen, så den tillige omfatter pleje i eget hjem med dækning af merudgifter ved omfattende plejeforanstaltninger efter § 48, stk. 4, samt optagelse i bofællesskaber efter § 68.
- En udvidelse af reglen om, at kommuner kan aftale refusion fra en tidligere opholdskommune, når en person flytter i en ældreegnet bolig m.v. i en anden kommune, så aftalen også kan omfatte tiden efter en flytning fra denne bolig f.eks. til et plejehjem.
- En regel om refusion for udgifter til hjemmehjælp under midlertidigt ophold i en anden kommune, når denne har ydet hjælp i mere end 1 måned. Forslaget er fremsat på baggrund af visse kommuners problemer med hjemmehjælp til sommerhusbeboere.

- En regel om, at refusionskrav mod en tidligere opholdskommune skal rejses senest 3 år efter hjælpens ydelse. Begrundelsen herfor er, at kommunerne med mellemrum modtager refusionskrav fra andre kommuner for udgifter i forbindelse med støtte, der strækker sig over en længere årrække. Det drejer sig typisk om betaling for ophold i sociale institutioner.
- Reglen om ret til i ganske særlige tilfælde at flytte til plejehjem m.v. i en anden kommune udvides til at omfatte bofællesskaber efter § 68.

I lov om social pension:

- Præcisering af, at det under ophold på en institution m.v. i anden kommune er den tidligere bopælskommune, der skal varetage administrationen og finansiere den kommunale andel af alle pensionens bestanddele.
- En udvidelse af reglen i § 58 i lov om social pension til også at omfatte alle relevante institutioner m.v. efter bistanndsloven samt ophold i bolig, bofællesskab m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med ophold i institutioner.
- En regel, der giver kommunerne mulighed for at aftale refusion af social pension til personer, der har ophold i andre institutioner m.v. end dem, der foreslås omfattet af lovens § 58.

Forslaget indebærer ikke merudgifter for det offentlige under ét og påvirker ikke de økonomiske forhold mellem staten og kommunerne.

Begrænsningen i bistanndsloven af kommunernes adgang til at kræve refusion fra en tidligere opholdskommune vil betyde en væsentlig administrativ forenkling for kommunerne.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til Tingets velvillige og hurtige behandling.

Trafikministeren (Ikast):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om buskørsel.

(Lovforslag nr. L 164).

Lovforslaget indebærer, at den tilladelsesudstedende myndighed i lighed med den gældende ordning skal foretage en behovsvurde-